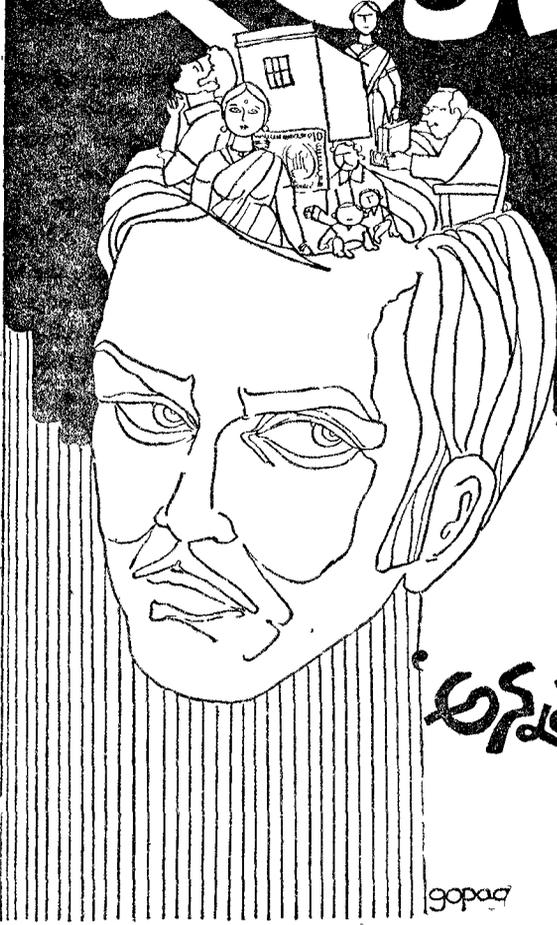


# ఇరుకు



**'అక్షయం'**

gopand

ఎక్కంటే ప్రత్యేకించి కథలు పంపే వరకు తన సీటులోంచి లేవలేదు జగదీశ్వర రావు. ఆవేశ ఫన్సు తారీఖు అనీ తెలుసు; తన కొలిగ్గించడూ సంతోషంగా బీతాలు అందుకోవటమూ మాశాడు. కానీ, సీటు లోంచి లేవ బుద్ధి కాలేదు. బీతం విర్యం అందుకున్నా ఆ డబ్బు తన చేతిలో నిలిచేది కాదు. ఏటా దాటే పోతుంది. మర్నాటికి రిక్తహస్తాలే మిగులుతయ్. 'ఏదో చేసిన అప్పలకు సరితూగుతోంది రోజులు మామూలుగా గడిచిపోతున్నయ్!' అని ప్రతి నెల అందరితోపాటే కొంతలో కొంత తృప్తి ఫీలవుతూ బీతం అందుకొంటూండేవాడు.

అయితే ఈ నెల ఆ మాత్రం కూడా రాదు. ఇంట్లో వాళ్లకు బట్టలు వగైరా కోసం - ఫెస్టివల్ అడ్వాన్సు తీసుకున్నాడు. ఆ వెంట తుఫాను రావటం, ప్రభుత్వం విఫెక్టెడ్ ఏరియాలో తన ఫుద్వ్యోగస్థులందరికీ ఓ నెల బీతం అడ్వాన్సుగా ఇవ్వ సంకల్పించటంతో - వెండింగ్ లో వున్న పాత బాకీలన్నీ చుప్తా చేయటంకోసం అది తీసుకున్నాడు. ఇప్పుడు అన్ని డిడక్టన్యూ పోగా చేతికి వచ్చేది కొద్ది మొత్తం. దాంతో ఏ బాకీ లిచ్చాలో, ఏది ఆవు చెయ్యాలో - సమస్య. ఇంట్లో మనుషులు, దినసరి ఖర్చులు - ఏవీ తగ్గటం లేదు మరి ...

అందుకే ఒక నిధిమైన నిరాశ నిపూలు బయటదేరాయి జగదీశ్వర రావులో అన్ని కోతలూ వడి వచ్చే బీతం అంటే అతడికి తగని మంట

చివరికి ఎక్కంటేంటి పిలువనవటంతో తప్పదన్నట్టే లేచి వెళ్ళాడు.

"ఏమిటోయ్ జగదీశ్వర రావు, నీకు బీతం అవ్వరం లేదంటే చెప్ప ... నే తీసుకొని వాడేసుకుంటాను ఈ నెల..." అని డిక్ చేసే - తనే వగలబడి నవ్వసాగాడు ఎక్కంటే.

జగదీశ్వర రావుకు మాత్రం నవ్వనేది రాక పోగా కోపం వచ్చింది ... కసిగ ఎక్స్ ప్రెస్ రోల్ మీద సంతకం పెట్టి - డబ్బు తీసుకొని మానంగా ఇవతలకు సచ్చేశాడు అప్పటికి అఫీసు టైమ్ దాటిపోయింది కాబట్టి ఇంటిదారి సట్టాడ.

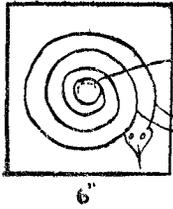
రోడ్డు మీదికి వచ్చాక మరసంతా చికాకు అనిపించి కాఫీ కాఫీ త్రాగుదామని దగ్గరలో వున్న ఓ హోటల్ కు వెళ్ళాడు కానీ, ఆక్కడవార్యవటానికి స్త్రీలం లేదు! లాజం లేదని కొద్ది దూరం నడిచి మరో హోటల్ దగ్గరికి వచ్చాడు. అది నిండుగానే వుంఫి. కరీసం నిలబడే స్థలం కూడా లేదు!!

జగదీశ్వర రావుకు ఆశ్చర్యం వేసింది ... టిఫిన్ చేసి కాఫీ త్రాగితే రూపాయిన్నర అవుతోంది. అలాంటిది ఏదేళ్ళ పసివాడి మొదలు వంతు ముసలి వరకూ అందరూ హోటళ్లలోపడి మెక్కేస్తున్నారు. ఇంట్లో తినేందుకు లేకనా? వుంటయ్, ఏవో. కానీ ఇంత రుచిగా వుండవ్... ఎంతైనా డబ్బు విలువ తగ్గిపోయింది. ఇక ఈ దేశం ఏలా బాగునడుతుంది?

తర్వాత హోటల్, కాఫీ ఆక ఏదులకొని రోడ్డున పడ్డాడు తిరిగి... అలవాటు ప్రకారం నడిచి వెళ్ళామంటే నీరసం అని పించింది విందుకో... పోనీ బస్ లో వెళ్ళే పోతుంది అని 'స్టాపు'కు వచ్చాడు.

ఆక్కడ చాలామంది జనం వున్నారు... బస్ లు వస్తున్నయ్, వెళ్తున్నయ్... ఆగి తున్నయ్, నిండు తున్నయ్. కదిలి పోతున్నయ్... విశ్వ ప్రయత్నం చేసే దెనిలో ఏక్కలేక పోతున్నాడు జగదీశ్వర రావు.

కొంతసేపటి తర్వాత "చీ... చీ... ఈ బస్ లకోసం తిప్పలుబడే కంటే జాలిగ నడిచి వెళ్టటమే మంచిది" అన్నాడు పైకి.



ధింబుల్కోసం రంధ్రం  
ఈ రెండు గీతల వెంబడి కష్టించాలి

ఈ గ ర డీ చెయ్యడానికి కావలసిన వస్తువులు : (1) దళసరి కాగితంలో నుంచి 6 అంగుళాల పదరం. (2) చివర రబ్బరు ఉన్న పెసిలు (3) నూది (4) దారపు బండి (5) డింబుల్. (6) కొవ్వొత్తి.

దళసరి కాగితం మీద బొమ్మలో మాపించి నలు స్పైరల్ గీయాలి. చివర సాము తల కూడా గీయాలి!

కత్తె రతో గీతల వెంబడి కత్తిరించు కుంటూ సోవాలి.

దారపు బండి రంధ్రంలో చెక్కిన పెసిలు కొన బిగువుగా దూర్చాలి! పెసిలు రెండవ కొనవి ఉన్న రబ్బరు ముక్కలో నూదిన బెజ్జం ఉన్న వైపు నిట్టొలుపుగా గుచ్చు. దర్జీలు నూది గుచ్చుకోకుండా వేలికి వెట్టుకునే “ధింబుల్” కాగితం ఘట్టలో ఉన్న రంధ్రంలో దూర్చి, పెసిలు చివర నూది మొనమీద పెట్టు కాగితం సాము పెసిలు చుట్టూ కిందికి వేలాడు తుంది. దారపు బండిని బల్ల చివర నిలువో పెట్టి, వెలిగించిన కొవ్వొత్తిని బొమ్మలో చూపించినటు దారపు బండికి దగ్గరలో - కాగితపు సాము అంటునంత దూరంలో - ఉంచు. సాము పెసిలు చుట్టూ, మెలికలు తిరుగుతుంది. కొవ్వొత్తిని దూరంగా

# వై స్పూ లో స ర దా లు

## ప్ర దక్షిణా లు చే సే సా ము

తీసుకోపోతే సాము ప్రదక్షిణాలు చేయడం మానేస్తుంది!

సాము ఇలా విందుకు ప్రదక్షిణ చేస్తుంది? అగ్నిదేవుడు అంటే చేతనా?

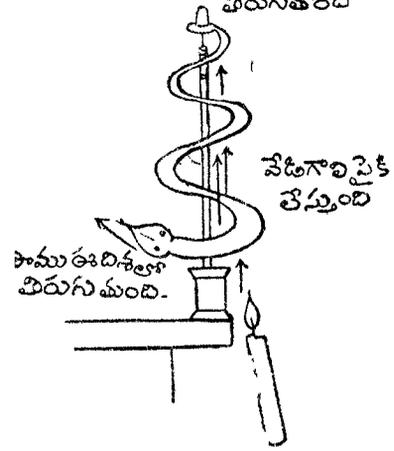
సూది రబ్బరు



పెల్లిలు

దారపు బంధి

ధింబుల్కోసాది వికార ఫిరుసుకోంది



భయమూ కాదు, భక్త కాదు. కొవ్వొత్తి మండతున్నప్పుడు మండగా మిగిలి పోయిన వాయువులు కొన్ని బయటికి పోతాయి మంట వల్ల వేడెక్కిన గాలి, ఈ వాయువులూ కలిసి పైకి ప్రయాణం చేస్తాయి. (వేడి గాలి తేలిక గమక). వేడి గాలి పైకి వెడతూ దారిలో అడ్డంగా ఉన్న కాగితాన్ని తోస్తుంది. స్పైరల్ కావడం చేత అ తోపుడుకి సాము గిరగిరా తిరుగు తుంది.

-డాక్టర్ మహీధర నళినిమోహన్

“నిజమేనండీ”- వక్కనే వున్న యువ కుడు అందుకున్నాడు.

“మీ రెండొక?”

“తర్వాత స్నేహితునే దిగాలి...”

నిండా రెండు పర్లాంగులు కూడా లేదు వక్కనే జీ! నడిచి వెళ్తే అయిదు నిమిషాలు కూడా పట్టదు. ఈ కాస్త దూరం కోసం ఇంతసేపు బనలకోసం కుస్తీ పట్టటమా? అలాంటి వాళ్ల వలనే కదా సిటీబనల స్థితికి వచ్చింది?

ఉన్నూరంటూ అక్కణ్ణించి బయలు దేరాడు జగదీశ్వరావు కాళి డుక్కొంటూ. దారిలో సెనిమా హాలు కనిపించింది. ఏలాగో మనసు బాగుండలేదు. సెనిమాకు

వెళ్తే? కాస్త రిలీఫ్ గా వుంటుంది... వెళ్లి ‘క్యూ’లో నిలబడ్డాడు వెంటనే.

బుకింగ్ విప్లవం తెరిచారో, విప్లవ మూశారో తెలియదు... టిక్కెట్లు అయి పోయాయి అన్నారు. అప్పడే... ఛీ... ఛీ... ఇక్కడా ఏదురేనా? విసుగ్గా ఎవతలకు వస్తుంటే “కుర్రీ టికెట్ కావాలా సార్. నాలుగు రూపాయలు” అంటూ ఒక డొచ్చాడు. రెండు రూపాయల టిక్కెట్లు నాలుగు రూపాయలా?... అతడొక్కడేకాదు మరి కొందరు కూడా అలా బ్లాక్ లో టిక్కెట్లు అమ్మేస్తున్నారు... దొడ్డి దారిన వీళ్లకు సరఫరా చెయ్యబట్టే శ్రమకోర్చి క్యూలో నిలబడ్డ వాళ్లకు టిక్కెట్లు ఇవ్వ

కుండా బుకింగ్ కట్టేసింది?!

జాలా! ఏమి లోకం? ఏమి జనం?... ఏక్కడా భాళి దొరకదు ఏవీ సరిపోవటం లేదు. తనవంటి సామాన్యడి బతు కింతేలే అనుకొని భారంగా అడుగుల వేసు కొంటూ గూటికి చేరాడు.

తను వుండే ఇంటిని తలుచుకున్నా బాధ కలుగుతూంటుంది జగదీశ్వరావుకు చిన్న గది, ముందు కొద్ది వసారా- రాఖె రూపాయలు అద్దె! తను భార్య, ఇద్దరు చిన్న పిల్లలు, తమ్ముడు- ఇంతమంది ఇరకాలి ఆ టిక్కెట్ గదిలో. తన్ను సరి పరిస్థితులలో తాము ఏలాగోలా కాలం గడుపుతున్నారో ఆ యింటా. వర్షమై నా

**నెలకు రూ. 1000 సంపాదించండి**  
 ఎలక్ట్రిక్ గ్లాసు రూ. 10, పాట్ గ్లాసు రూ. 5, రేడియో గ్లాసు రూ. 10, వివాహపు జీవితము 100 బొమ్మలతో రూ. 6, మెడికల్ సెక్యూ గ్లాసు 88 బొమ్మలతో రూ. 8, డ్రాయింగ్, పెయింటింగ్ గ్లాసు రూ. 8, టైలరింగ్ & కట్టింగ్ రూ. 6, 350 ఎంట్రానాడరి డిక్షనరీ రూ. 8, సబ్బు తయారీ రూ. 5, 300 కుటీర పరిశ్రమ గ్లాసు రూ. 12.  
 ప్రతి ఒక్కటి పోస్టేజీ రూ. 1-50.  
**ILFA BOOK DEPOT ALIGARH 25**

**దేహపుష్టికి ఆరోగ్యానికి**  
 ఉండే-డి-గ్లూటామిన్ లాభాలి

**డీవోమ్మ తం**

1998 మంది ప్రసిద్ధి గాంచినది

**ఆయుర్వేదాశ్రమం**  
 (ఫ్రైవట్) లిమిటెడ్  
 నందరాసు 17

**స్వయం ఉపాధి**

పాట్ గ్లాసు మరియు స్క్రీన్ (పింటింగు) పనులను సోషల్ వ్యూ నేర్చుకొని నులభముగా పనిచేసి సంపాదించవచ్చును. అన్ని రహస్యములు ఇంగ్లీషు, హిందీ మరియు తమిళ భాషలలో నేర్పబడును. ప్రాప్త్యనుకొరకు ప్రాయంః :

**KALAIMATHI NILAYAM**  
 Nanjai Thalaiyur - 639204  
 TAMILNADU

PHONE NO. 23  
 P. NO. 33

**అభివృద్ధి**  
 సమైక్యం

**శ్రీ గోల్డు కవరింగ్ వర్క్స్**

విలువైనది

**ఇరుకు**

చల్లనా తమ్ముడు వసారలోనే వడుకుంటాడు ఏ రోజూ.

అలోచిస్తూ యధాలపంగా వచ్చిన జగదీశ్వరావుకు లోపల చెల్లెలు వసంత కనిపించటంతో గుండె గుభిల్లు మంది. అయినా మర్యాదను మరిచిపోక, "నువ్వెవ్వ డొచ్చావ్ చెల్లాయ్?... బావ కూడా వచ్చాడా?" అనడిగాడు.

"నేను మధ్యాహ్నం వచ్చా నవ్వుయ్యా... వారు రాలేదు" అని చెప్పింది చెల్లెలు.

"...అన్నయ్యగార్ని ఏదో ప్రైవింగు కోసం బొంబాయి సంపాదకు వాళ్ళ కంపెనీ వాళ్ళు... మూజ్జెల్ల వరకూ రారటం... మరి ఆ మాట చెప్పేసేం మరదలు మాణిక్యమా?" ప్రక్కనే వున్న జగదీశ్వరావు భార్య వద్ద అంది.

బయటి వాతావరణం అంత చల్లగా వున్నా ముప్పేముటలు పట్టాయి జగదీశ్వరావుకు.

అయితే బావగారు తిరిగి వచ్చే వరకు - ఈ మూజ్జెల్లు వసంత ఇక్కడే వుంటుందన్నమాట! ఇరుకు ఇల్లు, కోత జీతం - ఎలా గడుస్తుంది? ఏక్కడ అవ్వచ్చెయ్యాలి? - అలోచనలు మనసును తినివేస్తుండగా "లలాగా" అని పాడిగా అని వూరుకున్నాడు.

జగదీశ్వరావు తర్వాతది వసంత. ఆపె తవ్వకనాడు వెంకట్రావ్.

వసంతకు పెళ్లిచేశాక, జగదీశ్వరావుకు వుద్యోగం దొరికాకపోయారు అల్లిదండ్రు. మిగిలింది వెంకట్రావ్. అన్న చెప్పించినంత వరకు శ్రద్ధగా చదువుకొని ప్రస్తుతం వుద్యోగ స్వేచ్ఛాకో వున్నాడు.

వలోక్తులు విసురుకొంటూ లోపల వంట చేస్తున్నారు వసంత, వద్దు, జగదీశ్వరావు వరండాలో కుర్చీ వెసుకొని కూర్చొని వున్నాడు తల వచ్చుకొని. ఏర్లలు లోపలే లడుకుంటున్నారు.

ఈ లోగా వెంకట్రావ్ వచ్చాడు.

"ఏమిట వచ్చయ్యా అలా కూర్చున్నావ్?" అడిగాడు.

"నీం లేదురా ... వరే గాని వసంత వచ్చింది చూశావా?"

"అక్కయ్యను మధ్యాహ్నం చూశాను."

"నువ్వెళ్లిన ఇంటర్వ్యూ ఏమైంది?"

**లేనివాళ్ళ గోడు !**

కులాలెందుకు?  
 మతాలెందుకు?

డబ్బు లేనివాళ్ళు  
 అంటే... పేదోళ్ళు,

అన్ని మతాలలోను  
 కులాలలోను వుంటారు !

అందుకే  
 కులముతాల ప్రసక్తి చూసేస్తే

పేదోళ్ళ కోసం పాపం పెడవచ్చు  
 అని మాటవరసరికి పెద్దలంటారు

అంటేగాని...  
 పేదోళ్ళ కోసం పోరాడేవరకు ?

లేనివాళ్ళు 'మొర' తీరేదెవ్వడు ?  
 - చింతకర ప్రసాద్.

"మా మూల అన్నయ్యా... ఆ పోన్నలు ముందే రిజర్వు అయిపోయాయిట ఏదోలోకం కళ్ళు తుడవటం కోసం ఆ ఇంటర్వ్యూ భాగోతం సడపించారు."

నిజమే. అన్ని చోట అసీతి పెరిగి పోతోంది - లోలోపల లా అనుకున్నా "పోనీలే ... ఈవేళ రాకపోతే రేపు దొరుకుతుంది లేదా వుద్యోగం" అంటూ శైతి తమ్ముడికి ధైర్యం కలిగించటానికి ప్రయత్నించాడు.

"నాకో అలోచన కలుగుతోంది అన్నయ్యా ... ఈ వింపి యిమెంటి ఎక్సెజిలను, బోగ్స్ ఇంటర్వ్యూను చూస్తున్నానే కంటే ప్రైవేటుగా దేనిలో ఉదాహారం చేరిపోవటం మంచిదనిపిస్తోంది ... నావ్వు సవ్యకుంటే నేను ఈ వాళ్ళో స్టూడెంట్ పేరు ఏజెంటు దగ్గర గుమాస్తాగా చేరాలనుకుంటున్నాను" అంటూ తన మనసులో మాటను బయట పెట్టాడు వెంకట్రావ్.

"అంటే? ఇంటంటికి తిరిగి పేవరు బట్టాడా చేయటమా?"

"అదే అనుకో ... అయినా పైకిల్ వాళ్ళే యిస్తారు ... వింతో కొంత జీతం వస్తుంది ... దీనికి రికమండేషనే ... ఓ స్నేహితుడి తండ్రి ద్వారా దీన్ని సర్దుదాస్తున్నాను..."

ఆమ్మ వాన్ను లేరని, వాడికి ఏ లోటూ రానియ్యకూడదని తను ఎంతో మురిసెంగా పెంచాడు తమ్ముణ్ణి ... చేతనైనంత వరకు చదువు చెప్పించాడు.

ఏదైనా మంచి పుద్యోగం కుదిరితే వాడూ బీబీలలో స్థిరపడతాడని ఆశపడ్డాడు. కానీ, అస ఆశలు సరించేట్లు లేవు. ఇప్పుడు వాడు ఏదోచిన్నపుద్యోగంలో చేరిపోతే భవిష్యత్తులో ఏలా?...

“... చూద్దాంలే తొందర పడకు” అన్నాడు చివరికి.

భోజనాలయ్యాక, “వదినా! నాకూ పరండాలోనే వక్క వెయ్యి...తమ్ముడు కూడా అక్కడేగా వరకొనేది?” అంది వసంత.

“ఏండుకు చెల్లాయ్ వరండాలో? ... వలేస్తుంది సువ్య వదినిలోపల పడుకోండి. నేను బయట వడుకుంటాలే” అన్నాడు ఆగడిశ్యరావు పగం చచ్చి.

“వరవాలేదులే అన్నయ్యా” - వసంత పట్టు బట్టి బయటే వక్క వెంటండుకుంది.

\* \* \*

“ఏమంటి వసంత చూడా వచ్చింది ... చూడు వెలయంటుందిట ... మీ తమ్ముడు, మీరు, నేను, ఇద్దరు పిల్లలు - ఈ టిప్పి గదిలో సరిపుచ్చుకోవటం ఎలాగంటి?” - ఏ గురువు తర్వాత తీరుబడిగా బర్తలో అంది ఎద్ద.

“ఈ ప్రాణో మిగతా అర్పించితానే ఇంకా చూడా పెద్ద నమస్క వద్దా. అభయం దిసల్తే రూపాయలు పెట్టండి రెండు గడులున్న పోర్లను దొరకటం కప్పం. ఎన్నుత వరిసికాలూ జాగుండలేదు. ఓమ్ముడు ఏగో మ్యాన్ ఏడెంట్ దగ్గర గుమాస్తాగా చేరతాను అంటున్నాడు. మరి

మంచి పుద్యోగం కుదిరేట్టు లేదు. పోనీ వాడండులో చేరితే?”

“వాగానే వుంటుందండి ... వేటిళ్ళకు చచ్చిళ్లలా మీకూ నోయ వడుతుంది. ముఖ్యంగా మనకు ఈ ఇరుకు ఇల్లు గతి పోతుంది. మరిది జీతం పెట్టి ఓ మూంచి వాలా అడైకు తీసుకోవచ్చు.”

నిజమే. ముందు ఇంటి నమస్క తీరాలి. అలా జరగాలంటే తమ్ముడు ఆ స్కూన్ ఏడెంటు దగ్గర గుమాస్తాగా చేరాలి ...

“నీ యిష్ట ప్రకారమే చేరాలి” అని వాడికి రేపు చెప్పేస్తూ పోతుంది అనుకున్నాడు జగదీశ్యరావు.

కొంతసేవటి తర్వాత వద్ద పుత్తాహంగా “ఏమంటి ఈ రెండు వెళ్ళలో మీ యిష్టం వచ్చింది వట్టుకోండి” అంది తన కుడి చేతిని ముందుకు జాపి.

“ఎందుకు?”

“మీరు వట్టుకోండి. తర్వాత చెప్పాను” అంది.

జనకు వచ్చిన వేలు పట్టుకున్నాడు జగదీశ్యరావు. గాంత్ నిస్సారపడి పోయింది వద్ద.

“అలా అయిపోయావేం వద్దా! ఇంతకూ నువ్వు మనసులో అనుకున్నది ఏమిటి?” జాలిగా అడిగాడు జగదీశ్యరావు.

“ఈసారి మనకు మగపిల్లడొసండి.”

“అంటే?”

“ఉష! అరవకండి... నాకు మళ్ళీ వెంట పోంది!” అంది చిన్నగా.

జగదీశ్య రావుకు సంతోషమనిపించలేదు మనసంతా అదోలా అయింది. వక్కర లిరిగి వడుకున్నాడు.

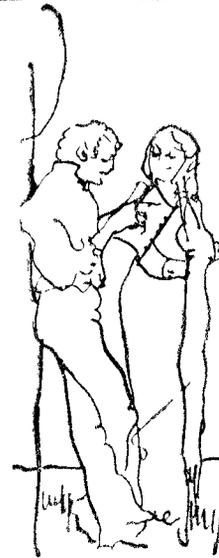
“నేను చెప్పిన వార్త మీకు సంతోషంగా లేదా?”

“లేదు వద్దా భవిష్యత్తు ను గురించి భయపెడుకోంది... పోయినసారి ఆపరేషన్ చేయించుకోమంటే ఇద్దరూ మగపిల్లలే... ఇంకొక్కసారికి చూడండి. ఆడపిల్లలంటే నాకు ఇష్టం అస్సాన్...”

“అన్నాను... ఆ ప్రకారమే అన్న మాటను నిలబెట్టుకుంటానండి... ఈసారి మగపిల్లడైతే, ఆడపిల్లయినా- ఎవలు పుట్టినా ఆపరేషన్ చేయించుకుంటాను. పిల్లలెక్కువైతే మనలాంటి సామాన్యులు ఎన్ని ఇబ్బందులు వడాలో, ఎంత ఇరుకుగా కాలం గడసాలో నాకు మాత్రం లెక్కపడటం” అంది వద్ద.

దాంతో జగదీశ్యరావు మనసు సుబ్బలై వెంది. ఆరందంగా భార్యవైపు తిరిగిండు, ‘రేపు’ నమస్కను తాత్కాలికంగా మరిచి పోతూ.

**పై వారమే!**  
**సగంలో ముగింపు**  
**ప్రారంభం!**



**నవజ్యోతి పబ్లికేషన్లలో క్రింది కుసుమలు**

<p>చెట్టికాయో... కడలి కిక్కిడేవి. 6.00</p> <p>జలసూర్య... అరవింద... 9.00</p> <p>అవతలగట్టు... అరవింద... 9.00</p> <p>పాపకష్టవం... కాయం కుటుంబేవి 6.00</p>	<p>సాకెలి... వివికెడ్డి 12.00</p> <p>ప్రతికరం... శీతేనేవి 6.00</p> <p>ప్రేమించకు గాల్వసు పెళ్లవుతుంది వసల. 7.00</p>
<p>రిఫ... } వాళ్ళలో... 10.00</p> <p>అంతరియ... } పద్మవతి... 11.00</p> <p>వియ్యల-కయ్యల... } ... 8.00</p>	<p>కౌశల్యగం } అవసరం 6.00</p> <p>మనం } కిమ్</p> <p>మనుషులం } శ్రీహరిపు 6.00</p>

**నవజ్యోతి పబ్లికేషన్స్**

మొదటి భాగం విజయవాడ-2